

Po pošti prejemam:

za
selo leto naprej 26 K — h
pol leta 13 „ — „
četrt 6 „ 50 „
mesec 2 „ 20 „

V upravnilstvu prejemam:

za
selo leto naprej 20 K — h
pol leta 10 „ — „
četrt 5 „ — „
mesec 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate
sprejema upravnništvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopis se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niskih ulicah št. 2, L. 17.

Izhajava enkrat na teden
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 185.

V Ljubljani, v sredo, 13. avgusta 1902.

Letnik XXX.

Kaj nas še čaka?

Iz Trsta, 10. avgusta.

Židovsko glasilo z lesnega trga, gla-
silo avstrijske in laške vlade, kakor tudi
tržaške camorre, prineslo je dne 8. t. m. pod
naslovom »Il futuro luogotenente« (Bodoči
namestnik) sledeči članek, iz katerega mo-
remo spoznati, kaj vse nameruje nj. ekscel-
lenca g. Körber. Evo Vam ga:

»Spoštovani rojak, ki biva že več let
na Dunaju in ki ima direktne zveze z mi-
nisterskimi krogi, doposlal nam je sledeče
pismo:

Kolikor je meni znano, dozdeva se, da
odgovarja resnici novica gledé spremembe
osebe namestnikove v Trstu.

Ministerski predsednik dr. Körber hoče
imeti na čelu raznih dežel, vzlasti pa v težkih
in izpostavljenih pozicijah osebe, do katerih
goji on popolno zaupanje in o katerih je
prepričan, da delujejo po njegovih nazorih.
Dozdeva se, da dr. Körber ne mara izročiti
vladanja v deželah osebam, ki imajo za seboj
dolgo birokratično karijero ali pa kako ime
nižjega ali višjega plemstva, temveč da hoče
polagoma izpremeniti zistem in brez ozira
na službena leta in dostojanstva hoče se
ozirati raje na administrativne sposobnosti
in moderne ideje, ki zahtevajo marljivi kon-
takt z vladanim ljudstvom.

Na podlagi teh idej imenoval je barona
Forstnerja dvornim svétnikom in voditeljem
glavarstva v Tridentu, da bi tako dokazal,
da vlada noče več nasprotovati laškim Ti-
rolcem.

Baron Forstner bil je vedno eden izmed
najbližjih Körberjevih sotrudnikov in pozna
prav dobro Laško in Lahe, soproga mu je
iz Firenze, ima torej vse lastnosti, da more
združevati koristi vlade s stremljenjem po
avtonomiji. In če dosedaj ni še prišlo do
sporazumljenja vsled slepote radikalnih ti-
rolskih Nemcev, kriv gotovo ni temu novi
zastopnik dunajske vlade v Tridentu.

Po teh znamenjih hočejo tudi v Trstu
poskusiti nekaj podobnega. Skušalo se bo
torej združiti delovanje vlade s

stremljenjem primorskega ljud-
stva, ki jasno priča z izvolitvijo 12 laških
poslancev od 15 v dunajskem državnem
zboru, z večinami v vseh zborih in glavnih
mestih in v tisoč drugih smereh, da hoče
visoko držati zastavo italijan-
stva in braniti jo za vsako ceno
proti vsakomur.

To vse bi se ujemalo z zdravim prin-
cipom konstitucionalizma, ki zahteva, da so
vladane dežele po parlamentarnih večinah
in z interesi vlade, katera vlada bi imela vse
koristi, ako bi na to delala, da bi jej ne
bilo laško ljudstvo sovražno in da bi ne
vstrela samoglavosti redkih slovenskih agi-
tatorjev.

Če so poslali v Dalmacijo mladega urad-
nika, da podpira hrvatsko večino v deželnem
zboru, bilo bi več nego pravično, ko bi po-
slali v Trst osebo, ki pozna, hoče in
more podpirati težnje Lahov.

Naj se govori in piše karkoli, skoro go-
tovo je, da grof Gcäs ne pojde v novo pa-
lačo, katero zidajo v Trstu, tako da mu bo
prej ali slej najti naslednika. Da bi mu sledil
v Trstu baron Hein, sedanjí deželni pred-
sednik v Ljubljani, kolikor je meni znano,
ni resnično, ker ko bi že drugace ne bilo,
dosegel je zelo slabe politične vspehe in ni
bil zmožen, da bi bil preprečil obstrukcijo
v kranjskem deželnem zboru in ropotanje
onega famoznega Šusteršiča.

Edini resni kandidat, če se časi ne spre-
mené, bil bi dvorni svétnik Simonelli, sedaj
pri notranjem ministerstvu. On je eden iz-
med najsposobnejših administrativnih urad-
nikov, poznan po svojem taktu, mož v
najboljših letih, neutrudljiv delavec in oseba,
kateri dr. Körber popolnoma zaupa. Po rodu
je Dalmatincev in pozna boljše nego vsak
drugi naše dežele, naše boje in naše po-
trebe; po nazorih vlade je torej tak, da bi
popolnoma odgovarjal sedanjim potrebam.

Žalibog, da je položaj avstrijskih Lahov
tak, da ga ne bo mogel kar na hip izbolj-
šati samo eden mož tudi z najboljšo voljo.

Gotovo bi pa, kolikor mi zatrjuje dobro
obveščena oseba, imenovanje Simonelli-ja ne
povečalo antipatij in ne težkoč vladi, temveč

bi pripravilo pot pomirjenju Lahov in morda
tudi pametnemu sporazumljenju modrih in
previdnih mož vseh strank, ki se boré na
političnem in narodnem polju.

Tako pismo je prejelo to c. kr. avst.
in kraljevo laško glasilo iz našega minister-
stva. Bodočemu namestniku bo namen, pod-
pirati težnje Lahov na Primorskem. Do se-
daj nismo imeli še v Trstu moža, ki bi pod-
piral ogromno slovansko dvetretjinsko ve-
čino, pač pa so vsi podpirali jednotretjinsko
laško manjšino in sicer tako, da ima laška
jednotretjinska manjšina v državnem zboru
12 poslancev, slovanska dvetretjinska večina
pa samo 3! Ako hoče namestnik podpirati
večino ljudstva, tedaj je kar čez noč konec
laške nasilnosti, laške nadvlade. Če pa hoče
novi namestnik podpirati težnje laške manj-
šine, katere so cilji izven mej naše države,
ki hoče odtrgati te zemlje in pridružiti jih
materi Italiji, tedaj pač ne moremo drugače
misлити, nego, da je imel poset laškega kralja
v Petrogradu tak vspeh, da avstrijska vlada
postavlja na namestniška mesta državnike
iz Italije, katere pa morajo plačevati avst.
Slovani!

Naše razmere v Trstu so že take, da
bi se nam tudi kaj takega ne zdelo nič čud-
nega in nič novega, ko se vender vse suče
tako, da bi bili čim prej zreli za mater Ita-
lijo. Kak drug namen ima-li naša slavna
vlada, če ne samo ta, da noče na prošnjo
podpisano od tisočev slovenskih starišev niti
odgovoriti? Kaj ne dela že dandanes naša
slavna vlada tako, kakor piše židovski mi-
nisterski zaupnik? Pa naj pride kar hoče?
Pretrdi smo že, utrdili smo se že v neza-
slišanih krivicah, ki jih prenašamo. Samo
glejte, da tudi primorskim Slovanom ne
poide potrpežljivost in da jih ne pritira
vladna politika do skrajnosti!

Če pojde Gcäs, jokali ne bomo za njim.
Pač pa vzkliknemo radostno: »Tudi ta je
šel, a mi smo ostali!« Giovanelli je laški
Dalmatincev. Slovenskega in hrvatskega ne
zna, on ne pozna torej jezika, ne pozna
srca dve tretjinske večine prebivalstva. Kör-
ber se je že potrudil, da pride tak tudi na
drugo zelo odlično mesto. Kaj nas torej še

čaka? Združiti se morajo slovenski poslanci
v nevtrudnem delu, da ne izgubi Slovenija
sinjega jadranskega morja!

Nagodbena pogajanja.

Sedaj je neki definitivno določeno, da
se oba ministerska predsednika 15. t. m.
podasta v Lš k cesarju, kjer se vrši napo-
vedani »kronski svet«, pri katerem se mo-
rajo definitivno rešiti ostale diference ozir
nagodbениh predlog in carinskega tarifa.
Minule dni je bil ministerski predsednik
Korber v Ratotu pri Szellu, kjer se je baje
ugladila pot za konečne dogovore v Lš.
Ta konferenca bo že tretja v nagodbenem
vprašanju pred vladarjem, kateri bržkone ne
sledi nobena več. Če bi se proti pričako-
vanju sedaj ne dosegla edinost med našo in
ogrsko vlado, potem smemo pričakovati
največjih presenečenj. Kake so diference, ki
jih je še treba poravnati, ne ve nihče, razun
ministrov; znano je le, da so bile te dife-
rence do najnovejšega časa izredno velike,
skoro da nepremostljive, ter da so dogovori
silno počasi napredovali in se je opetovano
moralo poseči nazaj na stare težkoče. Go-
tovi mažarski krogi tudi še sedaj trdijo, da
je malo nade na konečni vspeh, ker zahte-
vajo Avstrijci od Ogrrov stvari, ki jih po-
slednji nikakor ne dovolijo. Szell se ne sme
udati Korberju, četudi bi se hotel. Vsed
tega je pač vse radovedno na izid dogo-
vorov, ki se vrše v petek in morda še v
soboto.

Izjava poslanca Spindlerja o položaju.

Zastopnik mladoboleslavskega mestnega
okraja, poslanec Spindler, se je z ozirom na
bližnje dogovore vlade z voditelji češke in
nemške stranke oglasil v »Podřipanu« ter pravi
na vladni naslov mej drugim sledeče: »Vlada
ve, kaj jej je storiti. Vlada mora poskrbeti
za zopetno uvedbo češčine kot notr. uradni
jezik, katera zahteva je nepreklicna, in za-
gotovljena more biti, da jej češki poslanci
v jesenskem zasedanju državnega zbora ne
bodo provzročali nikakih zaprek. Če se pa
to ne zgodi in se nam ne vrne, kar se nam

LISTEK.

Spomini na sv. deželo.

Piše Ivan Knific.

(Dalje.)

Ker je Muristan prcej prostoren, je
baje cesar Viljem tudi nemškimi katolikom
dovolil, da smejo na njem sezidati novo ka-
toliško cerkev. Zbira se menda že v ta na-
men. — Tako širi Nemčija svoj vpliv na
Jutrovem. In Avstrija? . . .

Jeruzalem se mi je zdel kot pristna
božja pot, kraj molitve in miru. Tisoči in ti-
soči romarjev prihajajo od vseh strani, da
molijo na teh svetih krajih in poskrbe za
svojo dušo. Zabave, kakor si jih vaju po
drugih mestih, ne dobiš v Jeruzalemu. Me-
sto nima niti gledišča, niti čitalnic; saj ima
še hotelov zelo malo, pivnic in kavaren pa
nobenih. Jeruzalem je in ostane »sveto me-
sto«; da prestane biti to, bi propadlo, kakor
je že propadlo sto in sto drugih mest sta-
rega veka, ki so zidala svoj ugled na po-
svetno čast in slavo.

XX.

Na oslu v Betlehem.

Za Jeruzalemom je brez dvoma za ver-
nega kristjana najpomembnejši kraj v sveti

deželi mesto Betlehem. Dobri dve uri hoda
je do tjakaj. Lepa široka cesta vodi iz Je-
ruzalema proti jugu. Romarji hodijo v Be-
tlehem ali peš ali pa se vozijo v kočijah,
katerih se dobi v Jeruzalemu na izbiro, se-
veda za precejšnjo ceno.

V avstrijskem zavetišču imajo lepega
sivega osla, rejenege, kakor se spodobi. Imel
je svoj hlev tik pod mojim oknom. Žival
mi še po noči ni dala miru; sredi spanja
me je budila z glasnim riganjem. Ko sem
ob priliki omenil dr. Ehrlichu, da bi rad jez-
dil v Betlehem, ko bi se dobila v mestu
kaka pametna žival, mi reče gosp. podvođa:
»Če hočete, vzemite kar našega »Hanzelna«
— tako je bilo namreč oslu ime; — vedno
je zaprt v svojem hlevu; prav bi bilo, da
pride kaj na zrak. Samo nekoliko muhast
je, pa ga boste že krotili.« To je bilo zame
kot nalašč; na oslu sem jezdil že večkrat,
pa bi se zbal ravno Hanzelna!

Zgodaj v jutro sem vstal in se pripra-
vil na pot. Ali mi je osedial osla, katerega
je poprej dobro nakrmil. Pripelje ga iz hleva
in vodi po stopnicah navzdol. Tu naredi osel
prvo neumnost. Izmuzne se Aliju iz roke
in hajdi po stopnicah navzgor; kavas ga je
ujel še le vrhu terase. »Veste, žival je mu-
hasta,« mi je zatrjeval Ali; »posebno, kadar
vidi drugega osla, prične noretí.«

Zlezem dolgoušču na hrbet, vtaknem
noge v stremena in primem za vajeti. Ali
mi da v roke debelo gorjačo in pripomni:
»Le primažite mu jih; nikar naj se Vam ne
smili.«

Izdaniilo se je komaj, ko sva korakala
proti Damaskovim vratom; in pa hladno je
bilo, malo manj kot pri nas; bilo je pač za-
četkom aprila. Počasi sva jezdila, tako po-
časi, da naju bi vsak pešec lahko dohajal.
Mudilo se mi itak ni, pa sem si mislil:
»Hodi, kakor veš in znaš; bova že enkrat
pricijazila do Betlehema.«

Domaćini so na oslih in kamelah dona-
šali v mesto različno zelenjavo. Ko je Han-
zel zagledal svoje sobrate in sotrpine, je za-
rigal na vse grlo in se ustavil. Nategnem
vajeti, gorjača zajoje po oslovih rebrih: šla
sva mirno dalje. Tako sva srečno prešla celo
severno in zahodno stran mestnega zidovja;
mimo kolodvora in naselbin zunaj mesta jo
zavijeva na široko cesto, ki vodi proti jugu,
proti Betlehemu.

Nekako sredi pota med obema mestoma
stoji grški samostan Mar-Elias, močna stavba,
podobna kaki trdnjavi; ugledaš jo že od da-
leč. V vrtu pri samostanu je domaćin obde-
loval svoje trte. Pod košatim drevesom se
je pasel njegov osel. Hanzel zariga, ko ga
ugleda; tovariš mu odgovori. To je bilo za

Hanzelna kakor bojni klic. Ustavi se sredi
ceste, obrne se proti vrtu in riga na vso
moč; oni na vrtu mu pa sekundira. Kraj
ceste je bil napeljan jarek, onstran njega pa
kamenita ograja. To Vam je bil prizor: osla
sta rigala, jaz sem na vso moč vlekel za va-
jeti, ljudje so se mi pa smejali. Hanzel se je
vzpenjal, da bi skečil čez jarek in čez ograjo;
vlekel sem ga za brzdo; batina je pela, da
je odmevalo do samostana; nič ni poma-
galo. Osel je osel: zavrtel se mi je na cesti
in rigal naprej. Dobrih pet minut je trajala
vsa komedija. Slednjič se me nekdo usmili,
prime osla za uzdo in ga pelje nekaj kora-
kov naprej; kar je še manjkalo, je nadome-
stila gorjača; osel se je udal v svojo usodo
ter tiho in mirno korakal naprej.

Ne daleč od Mar-Eliasa se nam odpre
pogled na mesto Betlehem. Sezidano je ob
pobočju nizkega griča, vrh katerega stoji
glasovita cerkev Kristovega rojstva. Lego
ima mestece tako lepo, da se ti omili takoj.
Solnce je ravnokar prisijalo izza daljnih bri-
bov in upiralo svoje žarke na Davidovo me-
sto. Niti Jeruzalem niti Oljska gora ni na-
me napravila takega vtiske, kot pogled na
mesto Betlehem. Spomnil sem se veselih
otročkih let, ko smo na božični večer delali
jaslice, strigili pastirčke, postavljali ovce; vrhu
hlevčka pa smo prithdili angelja z napisom:

Je po krivici vzelo, tedaj naša delegacija na Dunaju ne bo dopustila, da bi se vršila razprava o nagodbi. Vlada mora Nemce prisiliti, da se udajo, ter jih prepričati, da je bil preklje jezikovnih naredb velika krivica, ki se mora popraviti, ne da bi za to vlada ali Nemci mogli zahtevati kako odškodnino od naše strani. Da bi se mi z Nemci pogajali, nam ne pride niti na um, in se le posmehujemo njih zahtevi, naj mi obratno dovolimo, naj se nemščina prizna za izključni državni jezik pri vseh dunajskih centralah in v obdobjanju z deželnovladnimi uradi.

Izseljevanje na Ogrskem.

Znano je, da gre iz naše monarhije iskat nove domovine, oziroma kruha največ ogrskih podanikov, posebno Slovakov, in da preti nekaterim krajem nevarnost, da se prebivalstvo popolno izseli. Temu je kriva v prvi vrsti neznozna beda, v drugi pa mažarska krutost proti vsemu, kar ni mažarsko. Da bi se temu zlu, namreč izseljevanju, odpomoglo, sešli so se te dni v Temešvaru na Ogrskem nekateri večji poljedelci na shod, na katerem so razpravljali o glavnem znaku sedanje gospodarske krize: o vprašanju izseljevanja. Ali če niso sklenili drugzega, nego to, kar poročajo brzojavke, potem bi bili kongresisti lahko tudi doma ostali. Kajti to, kar so sklenili, je izredno malo v razmerju z važnostjo vprašanja. Sklenili so: 1. kongres naj se obrne do vlade s prošnjo, da poviša pristojbine za potne liste in da se onim osebam, ki niso še zadostile vojaški dolžnosti, sploh ne izdaja potnih listov v teku enega leta. 2. Vlada naj proganja agente, ki vabijo na izseljevanje. 3. Pisma in pošiljatve takih agentov naj se konfiscirajo. 4. Izseljenci, ki nimajo potnih listov, naj se po odgonu odpravijo zopet v tiste kraje, kamor so pristojni. — Torej samo to je po njih mnenju treba storiti, da se prepreči izseljevanje! Od česa naj pa narod doma živi, če se živ krst ne zmeni za zboljšanje gmotnega stanja in če se s kruto silo zatira vsak njegov pokret? Dajte ljudstvu kruha in prepotrebne svobode na gospodarskem, narodnem in političkem polju, in ostalo bo na rodni zemlji. Vsa druga drakonska sredstva so brezuspešna.

Kallay in dalmatinsko vprašanje.

Sedaj se tudi dalmatinski »Narod. list« peča s poročilom nekaterih poljskih listov, da namreč odstopi skupni finančni minister baron Kallay. Po mnenju tega lista bo Kallaya nasledoval sedanji hrvatski ban Khuen Hedervary, ali pa ravnatelj avstro-ogrške banke dr. Bilinski. Istodobno, pravi list, se pa tudi reši bosansko oziroma dalmatinsko vprašanje, in sicer tako, da se Bosna in Hercegovina združite z Dalmacijo v eno političsko skupino, ki bo povsem neodvisna od Avstrije in Ogrske. Z druge strani se javlja glede zedinjenja, da se združita le Dalmacija in Hrvatska, brez okupiranih dežel. O potrebi premembe tega sistema so sedaj baje tudi na Dunaju prepričani in da so voljni izvesti ta načrt samo radi tega, da vzemo orožje iz rok Košutovcem. — Taka rešitev pa seve ne bo zadovoljila popolno

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!

Vse to mi je prihajalo na misel, ko sem se bližal prijaznemu mestu, in storilo se mi je nekam milo pri srcu.

Okolica betlehemska je mnogo lepša kot jeruzalemska. Njive in vinogradi obdajajo mesto; oljke, mandeljni in figova drevesa rastejo vsepovsod. Ni se mesto v starih časih zastoj imenovalo »Efrata«, t. j. »rodovitna«, ali pa »Betlehem«, t. j. »hiša kruha«.

Da bi le Hanzel ne hodil tako počasi! Sram me je bilo, da so me prehiteli celo pešci. Zato sem ga pričel mazati prav po gorjansko; nekoliko je pomagal, pa ne veliko. Kakor so osli acumni, muhasti so pa. Hanzel je stopal tik ob robu ceste, prav ob jarku. Če sem ga tudi spravil na sredo ceste, v par trenutkih sva bila že zopet ob kraju. Da je bil kje kak zid, je šel prav ob steni, samo da bi se jaz oplazil ob njej.

Nekaj minut pred mestom se pota dele: velika cesta vodi dalje proti jugu, proti Hebronu, stranska pot nam kaže v Betlehem. Na razpotju pa stoji starodavna četverovoglasta stavba z veliko kupolo; to je »Rahelin

Hrvatov, ki zahtevajo, da se mora radikalno premeniti sistem na podlagi enake pravice za vse narode monarhije. — Zelo značilno je tudi to, da se navedena vest vzdržuje in komentira v vseh dalmatinskih časopisih, čeravno so jo najodločneje dementirali vsi oficialni listi.

Macedonski kongres.

V Zofiji se je dne 10. t. m. vkljub vladnemu nasprotovanju sešel macedonski kongres, ki naj napravi korak dalje v dosego znanega namena in ki se ga udeležuje nad 80 delegatov. Proti sestanku kongresa je posebno delovala sultanova vlada, kar je umevno, ker je vsa ost kongresovega in odborovega delovanja naperjena v prvi vrsti proti Turčiji. Sultan je sam opozoril bolgarsko vlado, naj nikar ne dovoli, da bi kongres zboroval v Zofiji. Ministerski predsednik Danew si pa ni upal izdati odločne prepovedi, marveč je le zasebno in tajno ruval proti njemu in hotel vzeti moralni vpliv. Vlada je skušala pred vsem s pomočjo svojih privržencev zasejati razpor med člane kongresa. In res se je vladi posrečilo, da šteje skoro tri četrtine članov kongresa med svoje, ki pa prisegajo na strogo revolucionaren program, torej so v direktnem nasprotju z vlado. Vlada je sicer tudi uplivala na profesorje in učitelje, katerim je prepo vedala sprejem eventualne izvolitve v odbor, toda vkljub temu bo doživela na celi črti občuten poraz, obenem si pa še nakopala jezo turškega sultana.

Iz brzojavk.

Bolgarsko sobranje zaključeno. Ministerski predsednik Danew je včeraj v ime kneza zaključil izredno zasedanje sobranja. — Burski voditelji pri kralju Edvardu. V nedeljo sprejme kralj v avdienci burske voditelje Botha, Dewet in Delarey. V soboto jih sprejme Kitchener. — Cel vojaški oddelek je odrekel pomoč pri zatvarjanju kongregacijske šole v Quimperu. Vojaki-pešci niso hoteli izvesti vladnega povelja. — Revolucija na Haiti. Mesto Petit Goave je popolno porušeno. Bojujoči se stranki dolžite druga drugo požiga. Francoski parnik »Dassas« je odvel iz mesta 200 žena in otrok. — Pogodbe mej Argentinijo in Čile. Čilski parlament je odobril z veliko večino mej vladama obeh republik sklenjene mirovne pogodbe. — Moravsko konservativno veleposestvo zahteva, da mu pri prihodnjih deželnozborskih volitvah liberalna stranka prizna več mandatov. Dosej so jih imeli poslednji 17, konservativci 8, srednja stranka 5. — Proti uporabi vojaštva pri zatvarjanju kongregacijskih šol je nacionalistiški poslanec Mallevois Combesu že sedaj napovedal v primernem slogu sestavljeno interpelacijo.

Evharistični shod za postojinsko dekanijo.

V Slavini, 5. avg.

V staroslavni baziliki, v nekdanji dekanjski cerkvi v Slavini na Notranjskem se je

grob«, ki je v veliki časti tako pri kristjanih kakor tudi pri Judih in mohamedanih. Beremo namreč v starem zakonu, da je Rahela, žena očaka Jakoba, umrla ob rojstvu Benjaminovem, »in je bila pokopana ob potu, ki drži v Efrato, to je: Betlehem. In Jakob je postavil znamenje na njenem grobu; to je znamenje Rahelinega groba do današnjega dne«. (1. Moz. 35, 19—20)

Dospela sva v mesto, ki je še dokaj čedno. »Kar po glavni ulici idite, pa boste prišli do Marijine cerkve,« so me podučili v Jeruzalemu. In res sem se kmalu znašel na prostornem trgu pred cerkvijo.

Ena stvar me je skrbelo po poti: kje bom spravil osla, da mi ga ne vzamejo. Krčem ni kot pri nas; da bi ga privezal kje na prostem, pa tudi ni varno. Moja skrb je bila odveč. Krog in krog trga so prodajalci otvorili trgovine z »odpuski«. Komaj se ozrem krog sebe, že me pozdravlja eden izmed njih. Pomaga mi stopiti z osla in ga priveže k svoji prodajalnici. Seveda je s tem tudi mene navezal na-se; toda skušnja je pokazala, da sem zadel baš na najboljšega trgovca. (Dalje.)

praznovala letos 5. avgusta na praznik Marije Device Snežnice prav posebna slovesnost. Ta praznik je izza časa strahovite kolere leta 1856 za slavinsko župnijo zaobljubljen praznik, ki se že sicer vsako leto prav slovesno obhaja. A letos se je vršila na ta praznik še prav posebna slovesnost, namreč evharistični shod za celo postojinsko dekanijo povodom 25letnega slavnega vladanja svetega očeta papeža Leona XIII.

Ko je bila duhovščina postojinske dekanije zbrana 26 junija na ustanovnem shodu Sodalitatis Ss. C. J. v Postojini — ob ta shod se je »Slov. Narod« po svoji navadi prav po gorjansko obregnil! — takrat se je sklenilo, da naj se vrši dekanjski evharistični shod v Slavini, ker se v Postojini prav ta čas postavijo nove orglje in bi se torej v Postojini slovesnost ne mogla dostojno vršiti.

Da je bila ta misel srečna, pokazal je sijajen vseh. Dne 5. avgusta zjutraj ob šestih se je izpostavilo presv. Rešnjega Telo, ki je potem ostalo izpostavljeno do sklepa popoldanske slovesnosti. Po izpostavljenju Najsvetejšega je bila prva sveta maša pridigo. Ob devetih se je zbrala dekanjska duhovščina, da počasti Kralja vseh kraljev v sveti hostiji. Pridružilo se je tudi nekaj gospodov iz drugih dekanij, med njimi trnovski gospod dekan dr. Kržišnik. Duhovniki, oblečeni v koretlje, so v prezbiteriju — na vsaki strani šest — celo uro glasno molili iz knjige »Večna molitev«. Z duhovščino je bila utopljena v pobožno počestjenje Najsvetejšega zbrana množica iz domače in sosednih župnij.

Ob desetih je stopil na prižnico pred gospod Janez Dobnikar, župnik na Jančem, ki nam je govoril v petdesetih ure trajajočem temeljitem govoru o resnični pričujočnosti Jezusovi v zakramentu presv. Rešnjega Telesa in nam pokazal ljubezen sv. očeta in članov slavne habzburške vladarske rodovine do najsvetejšega zakramenta. Posebno krasno je končal gospod govornik z evharističnim slavospevom sv. Tomaža Akvinca. Po pridigi je bila slovesna sveta maša z obilno asistenco; daroval jo je veleč. gospod dekan Frančišek Gornik, ki je ta dan ob enem obhajal tudi 25letnico mašništva, ka kor smo še le pozneje izvedeli.

Pri kosilu namreč vstane domači gosp. župnik pred g. Matija Prijatelj — ki ni le po imenu, ampak v resnici pravi prijatelj — in se v svoji napitnici spominja svetega očeta. Nj. Velič. cesarja Franca Jožefa I, ki ga je gospod pridigar slavil kot vernega častivca presv. Rešnjega Telesa, napije gosp. pridigarja in gospodu dekanu Gorniku kot jubilantu. »Prav današnji dan« — tako je nadaljeval s povzdignjenim glasom gospod župnik — »je preteklo 25 let, kar je gospod dekan slovesno opravil novo sveto mašo. Zato gospoda dekana Bog živi, da bo obhajal še zlati jubilej!«

Gospod dekan se nato ginjen zahvaljuje duhovščini na izraženih mu čestitkah in v svoji napitnici posebno želi in prosi Boga, da bi se gospodu župniku Mat. Prijatelju kmalu zopet utrdilo razrahljano zdravje. In to je tudi želja vseh duhovnih sobratov in znancev gospoda župnika!

Ob pol treh popoldne je bila slovesna procesija s presv. Rešnjim Telesom, katere se je udeležilo petnajst gospodov duhovnikov in mnogoštevilno zbrana množica. Po procesiji pa je pela zbrana duhovščina pred oltarjem lavretanske litanije, a na koru so spretno odpevali domači pevci, ki so tudi zjutraj pri slovesni peti sveti maši pod vodstvom svojega vrlega organista, tamošnjega občespštovanega gospoda nadučitelja, prav častno rešili svojo nalogo! In tako je bila slovesnost končana. Poslavljali smo se z besedami: »Prav lepo je bilo! To je bil dan, ki ga je naredil Gospod!« R.

Sv. Lavrencij nad Studenim.

Iz Studenega 11. avg.

Če se pelješ od St. Petra proti Postojini, vidiš na severovzhodu sredi med dvema gorskima slemenoma prijazno cerkvico sv. Lavrencija nad Studenim. Po darežljivosti blagih dobrotnikov domačih in zunanjih, zlasti svitelega kneza Windischgraetza, posrečilo se se je, da smo to že skoro zapuščeno cerkvico dostojno popravili in v njej postavili nov oltar sv. Lavrencija. In v nedeljo na god sv. Lavrencija smo imeli blagoslov oltarja s slovesno sv. mašo.

Naše, češčenje sv. Lavrencija dokaj vneto ljudstvo, je kaj rado prinašalo prostovoljne darove za to cerkvico in željno je pričakovalo dovršitve dela in dne blagoslova. Zato so pa tudi v nedeljo velike množice prihiteli po strmih hribu k slovesnosti. Videl si med njimi starčke, ki bi jim ne prisodil, da bodo še kdaj prilezli k sv. Lavrenciju. Od časa, ko je ta cerkvica veljala za romarsko, pač še ni bilo toliko ljudi tu gori. Veselje in vnema je odsevala z obraza starih in mladih med službo božjo in upamo, da je ta dan dosti pripomogel, da se vnovič počivi v naših ljudeh češčenje sv. Lavrencija in zaupanje v njegovo priprošnjo. Na

vsak način bo lepa slovesnost še dolgo ostala v ljudskem spominu.

Po končanem sv. opravilu odpeljali smo se na originalnih vozeh iz bukovih vej in praproti po strmih košeninah nizdolu in hitro smo bili v dolini, želeč, da bi pač tudi gori šlo tako lahko in hitro. Če kdo hoče imeti krasen razgled po vsej Pivki in obenem pokušiti prijetnosti te vožnje, pridi počastit sv. Lavrencija, patenta pa ne oddamo, da bi jo drugod vpeljevali.

Oltar je v renesančnem slogu priprosto pa prav lično izdelal mladi podobar Fran Vodnik iz Polhovega Gradca. Podoba svet. Lavrencija je prav lepa in izrazovita, zlasti pa se je dobro posrečilo marmoriranje posameznih delov lesenega oltarja. Imenovani podobar je izdelal tudi za farno cerkev v Studenem nov krstni kamen. Nastavek iz hrastovega lesa je jako lično delo, posebno pa so rezbarije izdelane zelo natančno in lepo. Vse delo v lepo nuanciranih naravnih barvah hrasta, ki se menjavajo s pozlatanjem, napravi izredno prijeten vtis in je ta krstni kamen najlepši kras farne cerkve. Oboje delo hvali mladega, darovitega podobarja. Zato ga častitim cerkvenim predstojništvom prav toplo priporočamo.

Dnevne novice.

V Ljubljani 13. avgusta.

Intronizacija tržaškega škofa dr. Franca Nagla se bo zavoljo prepotrebnih popravil v škofovi palači v Trstu vršila še-le začetkom meseca septembra.

Visok obisk. Iz Novega mesta se nam piše z dne 12. t. m.: Za naše mesto in za našo prošnjo je bila včeraj izvanredna čast, da smo imeli tukaj ob jednom tri cerkvene kneze: Presvitelega g. škofa krškega dr. Antona Mahničja, našega presvitelega vladiko dr. Antona Bonaventuro Jegličja in presvitelega škofa tržaškega dr. Franca Nagla. Dopadla so jim umetno izvršena popravila v kapiteljski cerkvi in prekrasno cerkveno petje; čestitali so zavoljo tega mil. g. proštu dr. Elbertu, ker je v tako kratkem času že toliko lepega izvršil.

Za shod nepolitičnih društev so se že razposlala v. bila. Ako se je kako društvo pomotoma prezrlo, lepo prosimo, da se to kar najprej naznani. Vabilom smo pridejali po troje pooblastil; če kako društvo želi odposlati več delegatov, treba samo sporočiti (delegatov sme poslati vsako društvo toliko, kolikor ima odbornikov). Za druge udeležence goste so se izdale posebne vstopnice; naj se nam naznanijo po dopisnici imena tistih, ki jih želijo. Vabilom pridejano dopisnico z vprašanji prosimo prav kmalu izpolniti in vrniti. Vsi dopisi naj se pošiljajo pod naslovom: Luka Smolnikar, stolni vikar v Ljubljani.

V škofjeloškem samostanu je vodil te dni duhovne vaje sloveči dunajski govornik P. A. L. Sch w e y c k a r t S. J.

Nagla smrt misijonarjeva. Umrl je čast. g. J. Kovalik, misijonar pri Sv. Jožefu v Celju. V soboto opoldan je še opravil skupno z drugimi svoje urne molitve; iz cerkve gredočemu mu je postalo slabo, na kar je legel. V par trenutkih je potem lahko izdihnil. Star je bil 61 let. Pogreb z obilno duhovsko asistenco se je vršil predvčerajšnjim zjutraj. N. v m. p.!

300letnica. V spomin 300letnice cerkvene konsekracije po škofu Tomažu Hrenu, obhajal se boče pri Sv. Uršuli nad Slovenjigradcem od 17. do 24. avg. sv. misijon. Vodili ga bodo oo. iz reda sv. Frančiška. Cerkev je podružnica staroslavne nadžupnije Starotrške, stoji 1700 m. nad morjem, na meji Stajerske in Koroške.

Duhovniški shod na Dunaju. Pripravljalni odbor za II. shod avstrijskih klerikov je že razposlal vabila. Vršil se boče 28. t. m. na Dunaju. Konečni program še ni določen. Udeležba obeta biti ogromna, ker se bodo razpravljali jako važni predmeti, tičočih se duhovskih zadev, politike itd. — Želeti je, da bi se tudi s Kranjskega prijavilo kaj gospodov duhovnikov, ali da bi se poslal tja vsaj eden zastopnik naše duhovščine. Oglasila naj se pošiljajo na naslov: Clerus-Comité in Kierling. — Kar so liberalni listi pisali o tem shodu, je zlagano. »Slov. Narod« je napisal cel uvodni članek, češ, da so škofje duhovnom shode prepovedali itd. Vse laž! — Torej na shod, kdor utegne!

Smrtna kosa. V soboto je ugrabila neizprosljiva smrt po jako kratki in zelo mučni boleznini znani družini Pleš v Devinu vrlo soprogo, skrbno mater in jako pridno gospodinjico gospo Leopoldino Pleš, rojeno Hausner, v najlepši dobi njenega življenja, staro še le 42 let. Pogreb se je vršil ob veliki udeležbi ljudstva in jako slovesno v ponedeljek.

Umril je prisednik tržaškega magistrata dr. Aleksander Lanzi.

Polom pri električni železnici Trst-Opčina. Poroča se, da delnice te železnice, kupljene po 100 gold., na tržaški borzi ponujajo po 40 gld. in so torej padle na vrednosti za celih 60 gld., kar je zopet novo in najzanesljiveje znamenje, da niso tako neosnovane govornice, da je ta progla popolnoma zgrešena.

Koroške novice. Obesil se je v Celovcu delavec Simon Gangl, star 31 let. — Umril je odvetnik dr. Norbert Gassner. Truplo prepeljejo v Beljak. — Kri se je ulila v Beljaku trgovcu Albinu Lesiak. Prenesli so ga na njegov dom, kjer se bori s smrtjo. — Vlak povozil je v bližini celovške plinarne mestnega reveža Wartalota.

Mariborski socijalni demokratje so bili zadnje nedelje s svojimi rudečimi družicami vred v Celju. Imeli so po mestu z godbo in zastavo slavnosten sprehod, katerega jim ni nihče zabranil, kakor so to storili našim slovenskim domačim delavcem.

V Kranju je umrl čevljar Anton Pravst. Pogreb je bil včeraj 12. t. mes. Ker je bil pokojni član gasilnega društva, udeležilo se je njegovega pogreba gasilno društvo in corpore in svirala je društvena godba ganljive žalostinke. Naj počiva v miru!

Pozor gg. orožniki! Z Gorenjskega se piše: Dva žalostna slučajta sta se dogodila zadnji čas v kranjskem sodnem okraju. Neki orožnik iz Cerkljan je prebodel zakonskega moža, ker se mu je v pijanosti nekoliko ustavljal. Mož je, kakor čujemo, umrl vsled dobljene rane. Zapusča ženo in nepreskrbljene otroke. Kdo jih bo preživel? — Drug slučaj se je dogodil v Dupljah. Fantje so ponočevali in ker se je eden nekoliko upornega kazal orožniku, ga je ta prebodel z bajonetom menda v noge. — Svetovati bi bilo gg. orožnikom, da bi kazali malo več potrepljivosti napram lahko-miselnim mladim ljudem in ne potegnili za vsak malenkosten pregrešek bajonetov. S takimi dejanji nakopljejo le sebi sovraštvo in vzbujajo želje v vroči krvi po maščevanju.

Požar v Gorici. V nedeljo zjutraj ob dveh je nastal v ulici Macello požar pri kmetu Ivanu Markiču in sosedu Jos. Bellingerrju. Zgorela sta obema škedenja, ker sta se tiščala drug drugoga. Markič je imel v tem škednju preko 100 kadi za napravljanje kislega zelja. Posode so vse zgorele, tudi seno in oves še neomlaten in več orodja je zgorelo. Prihitevši ognjegasci so na vso moč gasili, da so rešili vsaj hišo, nahajajočo se poleg škednja. Poslopje je bilo zavarovano, a orodje ne; škoda znaša pri Markiču okoli 2500 K, pri Bellingerrju pa okoli 2000 K.

Nadobudna mladina. 16-letnega Justa Bertuzzija v Trstu je mati nekaj očela. To je fanta tako razburilo, da si je zasadi nož v prsi. Zdravnik društva »Igea« mu je podal prvo pomoč, potem so ga prenesli v bolnišnico.

Napad na ulici. Iz Trsta javljajo: Avgusta Bizjaka iz ulice Commerciale št. 5 sta pri sv. Justu napadla dva neznana razgrajaja. Ko se je hotel obraniti noža, dobil je Bizjak precej veliko rano na roki. Na zdravniški postaji so mu obvezali rano.

Dobava živinske in tovarniške soli. C. kr. fin. ministerstvo je z razpisom z dne 19. junija 1902 št. 26.628 do nadaljnjih naredb dovolilo, da se odpošilja sol iz c. k. zalog soli v Ebensee, Aussee, Hallein in Hall in sicer kuhinjska, kakor tudi živinska in tovarniška sol, večjim konsumentom, toda le fakultovno na njih zahtevo, direktno od dotične solinske uprave pod sledečimi pogoji: 1. Množina soli, ki se naenkrat odpošlje, mora obsegati najmanj eden poln vagon. 2. Kot oddajalec pošiljatve mora biti razviden naročnik sam. V ta namen ima

svojemu naročniku, katero je vložiti pri dotični solinski upravi, priložiti primerno izpolnjen in podpisan vozni list. 3. Istočasno z naročilom ima kupec v gotovini poslati kupno ceno, solinske stroške, stroško za dovoz od soline do kolodvora in 2 h doklade za vsakih 100 kg. soli kot upravne stroške za preskrbljenje odprave, slednjič ceno za vreče, katerih je treba za zavoj, če jih želi dobiti od dotične solinske uprave. 4. Pošiljatev se mora odpraviti vedno na račun in škodo naročnika z nakazano voznino. Odprava z naprej plačano voznino ni dovoljena.

Žena mu je ušla. Nekemu možu v Trstu je, ko je bil na potovanju, ušla žena. Poprej je razprodala vse pohištvo. Zdaj je le vprašanje: po čem žaljuje mož bolj, ali po ženi, ali po pohištvu?

Sneg na Grintovcu. V noči od ponedeljka na torek je dobil Grintovec novo sneženo kapo, ki pa urno gine pod vročimi solničnimi žarki.

Perzijski šah odlikoval Slovenca. Perzijski šah je odlikoval Ljubljana gosp. Miroslava Juvančiča, vzgojitelja šahovih bratov, s solničnim in levovim redom III. vrste.

Za vseslovansko izložbo v Petrogradu. V Zagrebu se mudi g. Vasilij Koradijev, časnikar iz Petrograda, ki je došel iz Rusije z naročilom, da se v Zagrebu osnuje poseben odbor za to razstavo, kakor se je tak odbor zasnoval že na Srbskem in Bolgarskem. Ali bi ne bilo umestno, da bi tudi kranjska trgovska in obrtna zbornica storila kakor korake in pričela z organizacijo, da bi bili tudi Slovenci zastopani na tej razstavi.

Cigani ujeli cigana. Iz Novega mesta se poroča, da so znana ubegla tatova cigana Brajdiča in Niko Hudorovaca cigani sami ujeli, ju zvezali in ju pripeljali orožnikom v Novo mesto.

Mačeha s pretepanjem umorila otroka. Te dni so sprejeli v gor. bolnišnico 8-letnega dečka Mauriga, stanujočega na Gradu. Ljudje so že poprej mnogo govorili, da ga njegova mačeha ne gleda z dobrim očesom. Pri izpraševanju je povedal otrok, da ga mačeha vedno pretepa, a jesti da mu daje pa le malo. Zjutraj in zvečer, ko je bil oče poleg, da mu je mačeha sicer nekaj malega dajala jesti, opoludne pa skoro nikdar nič. Ker ga je poleg tega še večkrat pretepala, ubežal je deček ter se podal k neki družini, ki stanuje na Kornu. Ker so zdravniki našli na otrokovem telesu sledi pretepanja, potem na podlagi tega, kar so ljudje govorili, in posebno pa na podlagi tega, kar je otrok izpovedal, ovadili so mačeho državnemu pravdnistvu. Doznajemo, da je deček v bolnišnici umrl, mačeho pa so aretirali.

Dobava materialij. Pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice v Beljaku se razpisuje dobava raznih materialij. Ponudbe naj se ulože do 20. sept. opoldne pri ravnateljstvu, katero daje tudi natančnejša pojasnila.

Ljubljanske novice.

Pešpotnik Hinko Fischer, dunajski ekspresni postrešek št. 95, kateri se je zavezal s stavo 2000 kron prehoditi tekom 40 dni — od 9. julija do 17. avgusta opoldne — pot z Dunaja skozi Linc, Solnograd, mejni del Bavarske, Inomost, Meran, Bolzan, Franzesfeste, Brunneck, Lienc, Tölsach, Beljak, Celovec, je dospel preko Ljubelja v soboto 9. t. m. v Ljubljano. Na vsem potu preživlja se z dohodki, katere mu donaja razpečavanje razglednic. V nedeljo popoldne vračal se je po Dunajski cesti proti Celju, Mariboru, Gradcu na Dunaj. Dva njegovih tovarišev, koja sta se hotela tudi udeležiti potovanja, sta vsled utrujenosti zaostala. Na poti z Ljubelja došel je tukajšnjega dijaka realca, katerega je spremlil do njegovega doma na Tržaški cesti. Gosp. Fischer mora dospeti v soboto, dne 17. t. m., ob času, ko se menjava vsak dan v cesarskem dvorcu vojaška straža, v dotični klub, v katerem se je sklenila stava, v Avguštnski ulici v gostilni pri mestu Brnu.

V deželno bolnico so pripeljali Franca Hribarja, katerega je Ivan Hočevar v Motniku ranil z nožem.

Odlikovan orožnik. Pohvalo je dobil tukajšnji orožnik postajevodja Janez Čafer, ker se je odlikoval pri zasledovanju nekega hudodelstva.

Policiji mej čevljarji. Včeraj je imela v salonu pri »Novem svetu« čevljarska za-

druga svoj letošnji tretji občni zbor. Po zdravu g. Tume je zahteval g. Vertnik, naj se voli iz srede navzočih mojstrov predsednik večeru, a ta volitev se ni izvršila in občni zbor se je takoj zaključil, ne da bi dobili člani od predsednika Tume raznih pojasnil. Po zaključitvi obč. zbora so se zbrali navzoči gg. čevljarji v spodnjih gostilniških prostorih na shod po § 2 zbor. zak. Tu pa se je zgodilo nekaj nepričakovane. Nakrat vstopi že pri razpuščenem shodu navzoči g. komisar Semen in zahteva, da zborovalci takoj zapuste prostor. Ker je bil shod po § 2, se g. komisarju seve ni ugodilo, a kakar je komisar Semen poklical štiri stražnike, da bi izpraznili sobo, a navzoči mojstri so bili dobro poučeni o zahtevah § 2 zbor. zak. ter so ga g. komisarju natančno raztolmačili. Zborovalci so ostali na mestu. Prihodnji bomo poročali, kako se je izvršil četrti občni zbor.

Več čevljarjev.

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. julija do 2. avgusta 1902. Novorojencev 16, mrtvorojena 2, vmrlih 23. Med njimi za jetiko 6, za vnetjem soplnih organov 1, vsled nezgode 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 14. Med njimi je bilo tujev 11, iz zavodov 14. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 3, za vrtico 3

Izpred sodišča.

Ciganka vedeževalka. Mlada, sele 18 let stara ciganka in muzikantinja Katarina Reichard je prišla že večkrat zaradi raznih prestopkov v konflikt s kazenskim zakonikom, a vendar je vse to ni vzelo poguma, da bi ne sleparila z vedeževanjem in tako izkoriščala lahkoverne ljudi. Tako je prišla tudi dne 5. aprila t. l. v Lasec, kjer se je ponudila ženi nekega železniškega uslužbenca, češ, da jej bode vedeževala, ako jej pokaže roko, kar je ta iz radovednosti storila. Ker je pa zvita ciganka res mnogo iz njene preteklosti vganila in še pristavila, da ima hudega sovražnika, katerega bode treba premagati, zahtevala je 1 gold., da bode dala za mašo, kar je žena tudi storila. Čez nekaj dni pride zopet ciganka k ženi, ter jej pokaže jajce, ki je v prido nje ubije, v sredini jajca pa je bila z lasmi ovita košica. To je kost tvojega sovražnika, pravi ciganka ženi, treba je, da ga uničiva, in zopet je zahtevala od nje denarja, katerega je tudi ta dala. Tako je ubogo žrtev sleparila skoro celi mesec, poleg tega jej pa zapovedala strogo molčanje. Tako je bilo tudi mogoče, da njen mož o celnem dogodku ni vedel ni. A tudi ženi so se jelo oči odpirati, toda prekasno, kajti obtoženka jo je osleparila za 88 K. Tudi jej je po zahtevanju izročila svojo poročno obleko in dva zlata poročna prstana v skupni vrednosti 49 K. Sodišče je obsodilo ciganko zaradi hudodelstva goljufije na sedem mesecev ječe.

Zaradi peres tepež. V Zrimčevi gostilni v Spodnjih Gorjah se je v nedeljo dne 27. aprila t. l. vnel prepir zaradi tega, ker sta dva domača fanta nekemu drugemu snela peresa raz klobuka; vnel se je tepež, pri katerem je 25 let stari Janez Robič iz Poljšice udaril z vrčkom Janeza Pretnarja in ga lahko telesno poškodoval, večje poškodbe pa je dobil Janez Zajc, vendar se ni moglo dogneti, kdo mu je iste provzročil. S obtoženi Jakob Srna pravi, da je Zajca le s pestjo v ramo sunil in da so tudi drugi vrčke vih-teli. Sodišče je obsodilo Janeza Robiča zaradi prestopka zoper telesno varnost na tri tedne z enim postom na teden poostregega zapora, nasproti je pa oba obtoženca zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe od za-tožbe oprostil.

Kobiljo prodal. Franc Zupan z Dovjega se je pogodil z 61 let starim delavcem Blažem Jaraša, da bi mu slednji proti plačilu gnal kobiljo v Naklo, katero ponudbo je ta tudi sprejel. A že v Mošnjah je sprevidel, da je boljše samemu hoditi nego s kobiljo, zato jo je tudi v slepo ceno prodal, prejel pa na roko le 10 K. Sveda ni našel Zupan kobile v Naklem, paš pa sled gonjača Jaraša, kateri svoje dejanje priznava, a se s tem zagovarja, da ga je neki njemu neznan Ljubljanačan k temu zapeljal, kar se mu pa ne veruje, ker je obtoženec tudi vlačugar ter brez dela pohajkova; obsojen je bil na 4mesečno ječo.

Celovško deželno sodišče.

Zelo silovit človek je 39-letni tesar Jos. Greiler v Boršah, obč. Smerče, ki je prej že 13 krat kaznovan. Pri nekem tepežu dne 14. aprila je obdeloval Tom. Koritnika iz Zahome s sekuro. Dobil je štiri tedne zapora.

Kakor sraka je kradel 21-letni Rud. Stuzin, pristojen v Celovcu. Šele dne 25. maja t. l. je prišel iz ječe, v kateri je bil radi tatvine sedel 10 mesecev. Komaj je prišel iz ječe, kradel je zopet na mnogih krajih in dne 29. jun. so ga zopet zasačili. Dobil je 5 let težke ječe s postom vsak mesec, potem pa pojde v prisišno delavnico.

Gluhonem tat. 27-letni urar J. Končnik iz Spod. Dravograda je gluhonem. V Globasnici pa je urarju J. Hutterju kradel ure in drugo. Dasi taji, dobi 6 mesecev težke ječe.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Dijaki izpuščenina svoboda. »Berliner Tagblatt« je izvedel iz Petrograda, da je car odredil, naj se izpuste na svobodo vsi dijaki, ki so zaprti v ječah v Smolensku radi nemirov, ki so bili v Moskvi v mesecu februarju. Guverner je izpustil dijake z nagovorom, s katerim jih je pozival na delo in mirnost. — Knezoškofa dr. Valussija zadela kap. Iz Tridenta se poroča, da je knezoškofa dr. Valussija zadela kap na jezik. Občevati more s svojci le z znamenji. Knezoškof je pri popolni zavesti, vendar se za njegovo življenje jako boje, ker upoštevajo njegovo starost. — Stolpe po Laškem sedaj povsod preiskujejo. Nagajeni stolp v Pizi je tudi počen in se bo sedaj natančno preiskal. V Lucca ne smejo več v cerkvi sv. Mihaela zvoniti, ker so se na stolpu pokazale razpokline. V Veroni je počen stolp samostanske cerkve Sanct Girolamo in razpokline so se pokazale na starem rimskem gledališču. Tudi iz stolpa monumentalne cerkve v Treviso se več ne smejo oglasiti zvonovi, ker so konstatirali na stolpu razpokline. Vrh stolpa bodo te dni podrti. — Humbertova afera na odr. Corso gledališče bode zadevo Humbertov spravilo na oder v zasejcionelni drami. — Značilna prepoved. Mnogo nemških gledaliških igralcev je hotelo skupno obiskati Pariz. Vodstva dvornih gledališč v Nemčiji so svojim članom udeležbo prepovedala. — Avstrijski iustični minister Spens Breden je na počitnicah na gradu Stablovici pri Opavi, kjer je obel na vnetju črev. Morali so ga operirati. Minister je operacijo srečno prestal. — Roparski umor na Dunaju. Aretirani nožarski pomočnik Schöneckl je včeraj pripoznal, da je umoril trafikantko Jülich. — Nesreče v gorah so letos jako mnogobrojne. Iz Kaiserlauterna brzojavljajo, da je bilo na Galgenbergu pri obmejnem kraju Avril 8 turistov zasutih, štirje so mrtvi, drugi smrtno ranjeni. — Umorjen delodajalec. V Barceloni sta dva radi stavke odpuščena delavca umorila svojega delodajalca tovarnarja Carola iz Ripoli. — Velikanski ciklon. Iz Newyorka se poroča, da je velikanski ciklon v Trenton, državi Newjersey odtrgal vse strehe raz hiš, demoliral tovarne in poskodoval železniške tise. Škoda je 300 tisoč dolarjev. — Na Montblancu so ponesrečile štiri osebe. En turist in vodnik sta padla v prepad, en turist in vodnik pa sta zmurnila. — Deklica v žaklju. V Neaplju so dobili na krovu parnika »Zapan« neko mlado deklico zašito v žaklju. Deklica je izjavila, da je iz bližine Neaplja in da se je hotela prepeljati k stricu v Marseille. Ker ni imela denarja za potovanje, se je hotela prepeljati kot »blagoe«.

Markov stolp na Ruskem. Popoln posnetek Markovega stolpa iz Benetk imajo na Ruskem v mestu Nerechta v okraju Kostroma. Stolp je zidan za časa Katarine II. pri razpuščenem samostanu Uspenski. Star je 300 let

Princezinja delavka. V neki žgalnici apna v Odesi dela princezinja Helena Zvuloukidje kot navadna delavka. Princezinja delavka dela od 6 ure zjutraj do 6 ure zvečer in dobi na teden plače — 1 rubelj. Pred leti je zgubila po nesreči vse svoje premoženje, na kar se je odločila, da gre služiti za delavko.

Amerikanski Musolino. Dolgo časa je zasledovala policija ameriških združenih držav zloglasnega roparja Harry Tracyja, ki je leta 1897 umoril nekega moža in dečka ter bil naposled prijet pri dvajsetem ulomu. Leta 1899 je v državni ječi z nekim Davidom Merillom ubil tri jetniško paznike in enega soujetnika ter ušel. Skrila sta se na severu države Washington, kjer sta prisilila kmete, da so ju preskrbovali s hrano, konji, streljivom in obleko. Naposled se je Tracy Merilla naveličal ter ga je ustrelil. Kadarkoli so mu bili orožniki za petami, vselej jim je ušel. Postreljal je mnogo orožnikov. Dne 6. t. m. ga je obkolilo trideset orožnikov. Tracy je toliko časa streljal na svoje nasprotnike, dokler je dobil strel v nego in je uvidel, da mu ni mogoče ubežati. Povzdignil je revolver, ustrelil in — zgrudil se je. Oblečal je nepremično. Orožniki so mislili, da si je izmislil novo zvižajo, zato se niso upali dolgo časa blizu. Ko se pa le ni ganil, bližali so se počasi in oprezno. Uvideli so naposled, da se je ropar sam ustrelil. Na njegovo glavo je bilo razpisane 1000 dolarjev nagrade.

Posebne vrste cirkus so imeli te dni v Kröppelinu pri Mecklenburgu. Cirkusovo osebje se je pri vsaki predstavi vedlo skrajno surovo nasproti občinstvu ter ga žalilo na vse mogoče načine. Dne 11. t. m. so pa ti ljudje dejansko pretepli večje število obiskovalcev. Več

oseb je bilo ranjenih. Ko sta jih dva čuvaja prišla miriti, ju je šest mož cirkusa odvedlo na prosto ter jih preteplo. Šele orožniki so napravili red.

Originalna reklama. V Čikagi je trgovina z igračkami, ki na posebno originalen način skrbi za svojo reklamo. Pred svojo prodajalnico ima napravljen majhen park in igralno dvorano za otroke, kjer se otroci zastonj lahko igrajo z najrazličnejšimi igračami, mej tem ko kupujejo v prodajalni njihove matere. Otrokom se tako kaka igrača tako priljubi, da se nočejo z lepa ločiti od nje in če matere nočejo poslušati neprestanega joka, morajo kupiti igračo.

Katolištem v Angliji Škof Biindle v Nothingsamu je blagoslovil temeljni kamen novi katedrali v Leedsu, ki bo po proračunu stala 2 000 000 kron. H katoliški cerkvi je prestopila gospodična Violet Gibson, hči lorda kancelarja irskega in gospod in gospa Gape iz stare odlične angleške rodbine.

Društva.

(V zdravniško zbor kranjsko) so bili dne 17. julija t. l. voljeni sledeči zdravniki: Dr. Anton Arko, dr. Janko Marolt, dr. Peter DeFranceschi, dr. Erich Schreyer, dr. Karl Bleiweis vit. Trsteniški, dr. Emil Bock, dr. Vinko Gregorič, dr. Edv. Štajmer, dr. Alfred pl. Valenta. Za namestnike: Dr. Franc Kogoj, dr. Ivan Premrov, dr. Alojzij Homan, dr. Anton Schiffer, dr. Ivan Eržen, dr. Julij Schuster, dr. Hans Högl, dr. Ivan Geiger, dr. Ivan Kopčiva. Dne 9. avgusta ob 6. zvečer konstituirala se je zbornica ob navzočnosti vladnega zastopnika c. kr. zdravstvenega deželnega referenta gospoda dr. Frana Zupanc. Izvoljeni so bili: Dr. Karl vit. Bleiweis Trsteniški, predsednik; dr. Emil Bock, podpredsednik; dr. Vinko Gregorič, zapisnikar; dr. Anton Arko in dr. Alfred pl. Valenta, za člana predstojništva. Za namestnika v predstojništvo: Dr. E. Štajmer, dr. E. Schreyer. Za delegata v deželni zdravstveni svet: Dr. P. DeFranceschi, dr. I. Marolt. Za namestnika: Dr. A. Arko, dr. E. Schreyer.

(Ustanovni občni zbor akademičnega ferijalnega društva »Adrija« v Gorici) se je vršil ob udeležbi skoro vseh visokošolcev z Goriškega dne 9. t. m. v Gorici v dvorani »Goriške čitalnice«. Pristopilo je isti dan 26 članov, ki so si izbrali sledeči odbor: predsednik cand. med. Reja Izidor, podpredsednik cand. iur. Ferfolja Josip, tajnik cand. iur. Podgornik Karol, blagajnik stud. iur. Koršič Mirko, gospodar stud. phil. Ipavec Andrej, namestnika stud. iur. Gradnik Alojz in stud. iur. Premrov Vladimir; preglednika cand. phil. Nardin Julij in cand. iur. Žnidarčič Josip.

(Slovensko pevsko društvo v Ptuj.) V sredo dne 20. avgusta t. l. bode ob 6. uri zvečer skupna pevska vaja za zunanje čast. pevke in pevce ormoškega in ptujskega okraja v Ptuj v »Narodnem domu«.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: Neimenovana dobrotnica 5 K. Bog plačaj!

Telefonska in brzjavna poročila.

Stari trg, 13. avg. Duhovniki cerkniške dekanije, zbrani dne 12. avgusta v Starem trgu, soglasno obsojajo nečuvni napad na izpovednico ter poslanecem katoliško-narodne stranke izražajo popolno zaupanje. Kunstelj, dekan.

Praga, 13. avg. Klofač je imel shod, na katerem je grozil s pocestnimi demonstracijami za splošno volivno reformo. Dejal je, da bo ljudstvo prisililo deželnega maršala, da da na dnevni red predlog za splošno volivno pravico.

Budjevice, 13. avg. »Jihoške Listy« pravijo, da bo vlada, ako doseže sporazumljenje mej Čehi in Nemci, poklicala v ministerstvo zastopnike obeh strank. Kot bodoče ministre imenuje list dr. Kaftana in Kramařa, grofa Stürgkha in dr. Bärnreitherja.

Lvov, 13. avg. Stavka poljskih delavcev se vedno zmanjšuje.

Pariz, 13. avg. Sodni likvidator za razpuščene kongregacije je včeraj večeru zatvoril tiskarno »La Croix«, češ da je sedanjí ravnatelj lista le zastopnik razpuščenega reda asumpcionistov, ki je lastnik »La Croix«. — V Quimperu v okraju Finistère so minulo noč iznova odstranili pečate z vrat kongregacijske šole.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2 m, srednji zračni tlak 736-0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
12	9 zveč.	733-7	10-8	sr. jvzh.	dež	
13	7 zjutr.	735-6	8-5	sl. jvzh.	megla.	5-0
	2 popol.	735-1	18-8	sl. jug.	pol. oblak.	

Sednja večerajšnja temperatura 13-7°, normale: 13-1°

Zitne cene

dne 12. avgusta 1902.

(Termin.)

Na dunajski borzi:

Za 50 kilogramov.

Pšenica za jesen	7-01	7-02
spomladi	7-34	7-35
čr za spomlad	6-48	6-49
„ jesen	6-19	6-20
Koruzna za juli-avgust	5-23	5-24
„ sept.-oktober	5-28	5-29
Oves za jesen	5-68	5-70

Na budimpeštanski borzi:

Pšenica za oktober	6-68	6-69
Pšenica za april	7-01	7-02
čr za oktober	5-82	5-83
Rž za april	6-05	6-07
Oves za oktober	5-37	5-39
„ april	5-62	5-63
Koruzna za avgust	4-85	4-86
Koruzna za maj (1903)	4-19	5-1

(Efektiv.)

Dunajski trg.

Pšenica banaska	K 7-45	7-85
južne tel.	—	—
Rž	6-25	6-70
lečmen	—	—
„ ob Tisi	—	—
Koruzna ogerska	5-33	5-50
Cinkvant	6-45	6-40
Oves srednji	7-40	7-55
Fizol	7-25	10-1

Dunajska borza

dne 13. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101-85
Skupni državni dolg v srebru	101-70
Avstrijska zlata renta 4%	121-55
Avstrijska krona renta 4%	59-90
Ogerska zlata renta 4%	121-15
Ogerska krona renta 4%	98-1
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1596-1
Kreditne delnice, 160 gl.	684-25
London vista	239-75
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	117-
20 mark	23-40
20 frankov (napoleonor)	19-06
Italijanski bankovci	94-10
C. kr. cekini	11-26

Telegram!

Na splošno željo p. n. občinstva celovškega ostane

Togo in Mandingo karavana

do sobote, 16. t. m. v C-lovcu.

V Ljubljani („Narodni dom“ se začne predstave v nedeljo, 17. t. m., in trajajo do srede, 20. avgusta.

Vse drugo ostane, kakor naznanjeno.

954 3-1

Vodstvo.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani priporoča:
Razlaga velikega katekizma ali krščanski nauki za cerkev. Sestavil Ant. Veternik, župnik na Dolu. Prvi zvezek: o veri in apostolski veroizpovedi. Broširano 2 K, s pošto 30 h več.

Za šolska darila priporoča:
„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani naslednje povesti za mladino:
„Ljubite svoje sovražnike“ — s podobami.
„Marijina otroka“ — s podobami.
„Maron, krščanski deček z Libanona“ — s podobami.
Cena brširanemu eksemplaru 40 h, kar tonirano 60 h. — Dobé se tudi v finejših vezih po raznih cenah.

586 50-23

9-1-1

Tužnim srcem javljam v svojem in svojih nedoletnih otrok imenu sorodnikom, prijateljem in znancem pretežno vest, da je umrl iskreno ljubljeni, nepozabljeni soprog, oziroma oče, gospod

Štefan Pečnik,

posestnik, gostilničar in občinski svetovalec,

danes, v sredo, dne 13. t. m. zjutraj ob 8. uri po dolgotrajni, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 43. letu starosti.

Pogreb pojde v petek, Velikega Šmarna dan, ob 3. uri popoldne iz hiše žalesti na župniško pokopališče.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Draga rajnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Št. Vidu nad Ljubljano, 13. avg. 1902.

Pečnik Ana roj. Dolinar, soproga. — Ivan, Benedikt, sinova. — Pepica, hčerka.

Venci se na željo pokojnika hvaležno odklanjajo.

Rapidol je izvrstno sredstvo za ličenje sobnih tal. Isto odstranja in preprečuje lepljivost ličenih desk. Edina prodaja za Kranjsko pri tvrdki BRATA EBERL v Ljubljani, Franciskanske ulice. 524 1 12-4. Vnanja naročila proti povzetju.

St. 8798.

906 3-2

Razpis.

Izpraznjena je

služba provizoričnega deželnega živinozdravnika:

1. v **Metliki**. S to službo so združeni dohodki letnih 1400 K in sicer je v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 800 K, dočim sta se mestna občina Metlika in sodni okraj Metlika zavezala prispevati v to svro po 300 K.

Dotični živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledati meso v mestu Metlika ter živino, ki se prižene tje kaj ob letnih semnjih ter tedenskih tržnih dnevih.

2. v **Ribnici**. S to službo je združen letni užitek 800 K iz deželnega zaklada in nadaljni užitek 400 K iz blagajnic občin Ribniškega sodnega okraja.

Prosilci za eno ali drugo teh služeb naj pošljejo svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti

do 25. avgusta 1902

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 26. julija 1902.

Gramofon

Je najboljši in najglasnejši govornilni stroj na svetu (s trdimi ploščami.)

845 (24-13)

Avtomate za gostilne

prodaja (tudi na obroke) do največjih in najfinjših

Rudolf Weber,
urar v Ljubljani,

Starý trg štey. 16

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štey. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljšo umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.